

O postavi

Mt 5, 17-37

»Ne mislite, da sem prišel razvezat postavo ali preroke; ne razvezat, temveč dopolnit sem jih prišel. Resnično, povem vam: Dokler ne preideta nebo in zemlja, ne bo prešla niti ena črka ali ena črtica postave, dokler se vse ne zgodi. Kdor bo torej kršil eno od teh, pa čeprav najmanjših zapovedi in bo tako ljudi učil, bo najmanjši v nebeškem kraljestvu. Kdor pa jih bo izpolnjeval in učil, bo imenovan velik v nebeškem kraljestvu. Kajti povem vam: Če vaša pravičnost ne bo večja kakor pravičnost pismoukov in farizejev, nikakor ne pridete v nebeško kraljestvo.« »Slišali ste, da je bilo starim rečeno: Ne ubijaj! Kdor pa ubije, bo kriv pred sodbo. Jaz pa vam pravim: Vsak, kdor se jezi na svojega brata, bo kriv pred sodbo. Kdor pa reče bratu ›raká‹, bo kriv pred velikim zborom; in kdor mu reče ›norec‹, bo kriv in obsojen na peklenko dolino ognja! Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj proti tebi, pusti dar tam pred oltarjem, pojdi in se najprej spravi z bratom, potem pa pridi in daruj svoj dar. Spravi se hitro s svojim nasprotnikom, dokler si z njim še na poti, da te nasprotnik ne izroči sodniku, sodnik pa pazniku in te ne vržejo v ječo. Resnično, povem ti: Ne prideš od tam, dokler ne plačaš vse do zadnjega novčiča.« »Slišali ste, da je bilo rečeno: Ne prešuštuj! Jaz pa vam pravim: Kdor koli gleda žensko, da jo poželi, je v srcu že prešuštoval z njo. Če te desno oko pohujšuje, ga iztakni in vrzi od sebe; kajti bolje je zate, da izgubiš en del telesa, kakor da bi bilo celo tvoje telo vrženo v peklenko dolino.

In če te desna roka pohujšuje, jo odsekaj in vrzi od sebe, kajti bolje je zate, da izgubiš en del telesa, kakor da bi celo tvoje telo prišlo v peklenko dolino.«

»Rečeno je bilo: Kdor se loči od svoje žene, naj ji dá ločitveni list. Jaz pa vam pravim: Kdor se loči od svoje žene, razen če se zaradi nečistovanja, povzroči, da ona prešuštvuje. In kdor se z ločeno oženi, prešuštvuje.«

»Dalje ste slišali, da je bilo starim rečeno: Ne prisegaj po krivem; izpolni pa Gospodu svoje prisege! Jaz pa vam pravim: Sploh ne prisegajte! Ne pri nebu, ker je Božji prestol, ne pri zemlji, ker je podnožje njegovih nog, ne pri Jeruzalemu, ker je mesto velikega kralja. Tudi pri svoji glavi ne prisegaj, ker niti enega lasu ne moreš narediti belega ali črnega. Vaš govor naj bo ›da‹, ›da‹, ›ne‹, ›ne‹; kar je več kot to, je od hudega.«

Ne mislite, da sem prišel razvezovat postavo ...

Videti je, da se Jezus z besedami: Ne mislite, da sem prišel razvezovat postavo, pred nekom zagovarja. Zakaj? Današnji odlomek sledi Jezusovemu Govoru na gori, kjer predstavi blagre: Blagor ubogi, krotkim, žalostnim, žejnim pravice, preganjanim ... Poslušalcem se je gotovo zdelo, da pretirava, pa so ga skušali ustaviti in mu dopovedati, da postavo že imajo in ne potrebujejo druge. Verjetno so mu rekli, naj ne spreminja stvari, saj vedo, kaj morajo in česa ne smejo. Saj poznajo zapovedi: Ne ubijaj, ne prešuštuj, ne prisegaj po krivem itd.

Kdaj se nam dogaja kaj podobnega? O veri in morali govorimo bolj malo, o grehu tudi raje ne. Mogoče kdaj naletimo na duhovnika, ki se v spovednici ustavi in hoče nekaj več. Ko naštejemo nekaj grehov začne pogovor. Pa se nam zdi popolnoma odveč. Verjetno rečemo tako kot farizeji in pismouki: Ubijal nisem, čez plot tudi nisem skočil, kradel nisem, saj nisem počel nič posebnega. Potem dodamo: Saj veste, vsi smo malo živčni, jezni in sitni, ampak hujšega ni bilo. Jezus v svojem nastopu očitno ni zadovoljen z naštevanjem, da velikih grehov nismo storili. Ne zadošča mu, da rečemo:

Nisem ubijal, pravi namreč, da zaslužimo že zaradi jeze, da gremo pred sodišče ...

Saj hodim k maši, saj je vse brez koristi, če ne poskrbimo za odnose doma in s sosedi ...

Nisem prešuštoval, saj je preveč že, če si gledal s poželenjem ...

Ločitev je logična, pa pozabimo, da smo s tem pometli probleme pod preprogo ...

Kaj nam hoče Jezus povedati z goro novih zahtev? Če se ustavimo ob Jezusovih besedah, se kar zgrozimo. Če je tako, potem smo pogubljeni. Že danes smo brez oči, jezika, rok in nog. Vendar tega verjetno ne želi. Kaj pa želi? Jezus hoče, da na greh gledamo globlje. Naj se ne ustavimo pri posledicah, ko je že prepozno, ampak pri rojevanju greha.

Če rečemo, saj veste, vsi se kdaj jezimo, si dajemo v jezi prav. Vendar če jeze v temelju ne odpravljamo, se dejansko lahko razraste v nasilje, velik spor in celo v zločin. Ni greh šele, da nekoga ubijemo, ubijajo že besede v jezi.

Ni dovolj, da rečemo, saj hodim ob nedeljah k maši. Če sem s svojim dejanjem razlog, da ima drugi kaj zoper mene, če sem mu v spotiko, maša nič ne pomaga. Najprej moram premisliti, s čim sem drugemu v spotiko. Če sam grešim in pohujšujem, moram narediti vse, da to odpravljam. Najslabše pa je, da rečem, jaz naredim svoje, ker grem k maši on pa ne. Jezus od nas pričakuje veliko več kot sv. mašo, pričakuje dejavno ljubezen.

Ni dovolj, da rečemo, nisem prešuštoval. S tem se pogosto postavljamo nad druge, ki so javno padli v greh. Priznavati si moramo, da je to področje vedno tudi naše spraševanje vesti, priznavanje, da nisem nikoli resnično čist. Če prečiščujem svoje poglede in dejanja, lahko rastem. Če se le opravičujem, so moji odnosi in prijateljstva plitvi in prazni.

Če nisi ločen, še ne pomeni, da si zvest in dejansko predan sozakoncu ali pa Bogu. Nič me ne opravičuje, če sem duhovnik in ne živim z žensko. Problem je že, če ne živim scela za Boga. In to je vedno naš greh. Vse bi bilo lahko boljše in k temu nas Jezus vabi. Zakaj? Ker je naša sreča v prizadevanju za tisto več. Saj ni zakon lep, če le obkljukamo, katerega greha nismo zagrešili. Lep je, če se oba prizadevata za lep odnos in se ne izmikata odgovornosti.

Samo če bomo hoteli zaživeti več od tistega, kar je bilo rečeno starim, bo naše življenje resnično polno. Ustavljajmo se ob vsem tem, ne zaradi občutka krivde, ampak zaradi želje, da bi zaživeli polno. Jezus prihaja, da bi imeli življenje, ne da bi bili nesrečni zaradi zapovedi.